1816. N°. 46.

LEYDSE COURANT.

MAANDAG DEN 15 APRIL.

's GRAVENHAGE den 11 April. Gister avond, omtreeks half negen uuren, is Zijne Majesteit, van Brussel, alhier geretourneerd.

WIJ WILLEM, *bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.*

Gezien het Rapport van Onzen Minister van den Waterstaat en der publieke Werken, van den 12 Maart 1816, No. 1623, omtrent het misbruik, hetwelk wordt gemaakt van den aan sommige Politieke en Militaire Ambtenaren verleenden vrijdom van de betaling van Tolgelden op de Wegen in de Noordelijke Provincien des Rijks;

En in aanmerking nemende, dat daarin behoort te worden voorzien, en dat omtrent de verpligting tot betaling van Tolgelden hetzelfde principe in de Noordelijke Provincien behoort te worden in werking gebragt, als het welk is aangenomen voor de Zuidelijke Provincien des Rijks, bij Ons Besluit van den 13 Februarij 1816, No. 46.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Alle tot heden toe bestaan hebbende verordeningen omtrent den vrijdom van betaling aan de Tollen op de wegen in de Noordelijke Provincien des Rijks, ten behoeve van politieke en militaire Ambtenaren, worden bij deze finaal ingetrokken en vernietigd.

2. Voortaan zullen alleen van betalen van de Tollen op de voormelde wegen vrij zijn:

De Paarden en Equipagien, onmiddelijk gebruikt wordende tot Onzen dienst, en tot die van HH. KK. HH. de Prinsen en Prinsessen van Ons Huis, of der Personen, derzelver gevolg of het Onze uitmakende.

De Rijtuigen en Paarden ten dienste van de Brieven-post.

De Paarden en Voertuigen voor den dienst van den weg, denzelven passerende, en die, welke strekken tot transport van de gedelegeerden, belast met de directie en het toevertrouwd opzigt der Wegen, mits voorzien zijnde van eene door Onzen Minister van den Waterstaat en der Publieke Werken onderteekende order.

De Post-paarden, zonder vracht terug komende; zullende van de Voorspannen en Post-rijtuigen, bij het voor de eerste keer passeeren der Barrières, te gelijk voor het retour der Paarden en ledige Rijtuigen moeten worden betaald.

De Militaire Paarden, Rijtuigen of Equipagien van het Rijk, in eigendom of tot een der Corpsen van de Armée behoorende, en waarvan de Wagens, enz., zijn voorzien met een pader door het Departement van Oorlog te bepalen kenmelijk teeken.

De Paarden, bereden wordende door gesoldeerde Militairen, in dienst en in uniform, of door hun onmiddelijk gevolg.

3. Postilions, Voerlieden of particulieren, welke weigerachtig of nalatig zijn, den tol te betalen, zullen verbeuren eene boete ten bedrage van *vijftigmaal* het verschuldigde, de helft ten behoeve van den Tolgaarder, en de wederhelft ten voordeele van de Kas des Wegs.

Zullende, ingeval van gepleegde beschadiging, beleediging, geweld of feitelijkheid, de Dader of Daders strafbaar zijn, volgens de bestaande wetten, en ten dien einde daarvan dadelijk Pr. Proces-verbaal worden opgemaakt voor het naast gelegen Gemeente-Bestuur of der Vrederegter.

4. Door al de voormelde generale bepalingen wordt echter geenzins gederogeerd aan de speciale bepalingen, zo ten faveure van den Landbouw als anderzins, gemaakt, en welke zijn vervat en omschreven in de Tarieven der Tolgelden, respectivelijk door Ons voor elken bijzonderen weg gearresteerd, als welke blijven in volle kracht en Vigeur.

5. Onze Minister van den Waterstaat is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan kennis zal worden gegeeven aan het Departement van Oorlog en van Financien, en welke bepalingen, door middel der Staats-Courant, zullen worden publiek gemaakt.

Gegeven in 's Gravenhage den 16 Maart des Jaars 1816, en van Onze Regering het derde.

(*getekend*) WILLEM.

Van wege den Koning,

(*getekend*) A. R. FALCK.

ATTESTATIE.

DE GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZUID-HOLLAND

In aanmerking nemende genomen, dat 's Lands dienst gebiedend vordert, dat, ter bevordering van den doormarsch der troepen, de noodige Middelen, voornamelijk die, welke, der transportering van dezelve, en van het bij dezelve behoorend materieel gerequireerd worden, behoorlijk en tijdig worden verzorgd, en dat de verantwoordelijkheid en bezwaarnis van de Gemeente-Besturen, ten deze, door genoegzame bepalingen gewaarborgd worden;

Hebben goedgevonden en verstaan, te arresteren, zo als gearresteerd worden bij deze, de navolgende voorzieningen:

Art. 1. In alle de Steden en Gemeenten zal geformeerd worden een rooster, waarin, binnen dezelve, de middelen van Transport, bij doormarsch van Troepen, zullen gerequireerd worden.

Art. 2. De In- en Op-gezetenen ten Platten Lande zullen, in het prasteren dezer requisitien, gelijkelijk deelen; en zal geen In- of Opgezeten tot het prasteren van zodanige diensten kunnen worden opgeroepen, dan volgens het te formeren rooster, hetwelk ten dien einde, binnen iedere Gemeente, gedurende den tijd van veertien dagen, ter visie zal liggen, ten einde ieder In- en Op-gezeten de gelegenheid te geven, zijne belangens tegen hetzelve in te brengen; zullende, bij het formeren dier roosters, moeten in achte genomen worden, dat de personen, welke slechts een temporair verblijf in de Gemeente hebben, voor hunne Paarden daarop niet anders worden gebragt, dan voor dien tijd, dat dezelve aldaar stilstaande zijn.

Art. 3. Indien een In- of Op-gezeten vermeent voor het leveren van Wagens, Karren of Paarden proportioneel te hoog te zijn gebragt op de te formeren rooster, en het Gemeente-Bestuur zijne gronden van beklag niet heeft geadmitteerd, zal hij, des verklarende, deswegens bij H. Ed. Gr. Achtb. de Gedeputeerde Staten dezer Provincie kunnen doleren, die daarop, naar bevind van zaken, zullen beslissen.

Art. 4. De In- en Opgezetenen, van wegens het Gemeente-Bestuur, daartoe naar behoren opontboden, zullen gehouden zijn, op den bestemden tijd en plaats, de middelen van transport te leveren, welke bevonden zijn ter transportering der Troepen, en van het hiertoe zelve behoorend materieel, en zulks op verbeurte van eene boete van *f* 25 voor elke keer, dat zij hierin nalatig zullen zijn.

Art. 5. De Gemeente-Besturen zijn gecommitteerd, om, naar gelang der omstandigheden, de gerequireerde voorwerpen van de naastgen, door de Rollige Bedienden, of mer Militaire assistentie, te doen afhalen, en in gebruik te stellen, of ook om, ten minsten kosten van den naastgen, door aanschaffing dezer voorwerpen, bij of van andere Ingezetenen, daarin te voorzien, en des noods, den prijs naar billijkheid te bepalen; in beide gevallen onvermindert de boete in Art. 4 vermeld.

Art. 6. Geen In- of Opgezeten zal zichbaar zijne verpligting mogen ontrekken, onder voorgeeven, dat het geformeerde rooster niet is gevolgd, maar zal ook in dat geval gehouden zijn, aan de opontbieding van het Gemeente-Bestuur te voldoen; indien hij vermeene, dat hem ongelijk aangedaan is, zal hij zich deswegens aan Hun Ed. Gr. Achtb. de Staten dezer Provincie, of wel derzelver Gedeputeerden in dat gedeelte, waartoe de Gemeente behoort, ter beslissing kunnen adresseeren.

Art. 7. Ingeval van buitengewone zware doortrossch, zo dat eene Gemeente niet in staat is het gerequireerde Wagens, Karren en Paarden te leveren, zal het Gemeente-Bestuur zich dadelijk aan een of meerder der naastgelegene Gemeenten adresseeren; en dezelve zullen gehouden zijn, zich onderling te verstaan, om aan de gedane requisitie te voldoen, bijvende ten aanzien dit van deze het bepaalde bij Art. 4 en 5 van kracht.

Art. 8. De bepalingen in Art. 4 en 5 vermeld, zullen, volgens de bestaande wetten, vervolgd, en op de achtergebleevene verhaald worden.

De boeten zullen komen ten profijte van de Kas der Gemeente.

Aldus gearresteerd bij H. Ed. Gr. Achtb. de Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, den 9 January 1816.

(*getekend*) VAN LEYDEN.

Ter ordonnantie van dezelve,

(*getekend*) J. VAN DER SLEYDEN.

Aldus gesanctioneerd bij Koninglijk Besluit van den 6 Maart 1816.

(*getekend*) A. R. FALCK.

Accordeerd met dezelfs Originele,

De Griffier der Staten-Secretarie,

(*getekend*) L. H. ELIAS SCHOVEL, L. G.

Voor eensluidende attestatie,

De Secretaris, Generaal bij het Ministerie van binnenlandsche Zaken,

(*getekend*) W. R. N. K. E. B. A. C. H.

Voor Copie conforme,

De Griffier bij de Provinciale Staten van Holland,

J. VAN DER SLEYDEN.

Alle die geenen die iets verschuldigd zijn aan of te vorderen hebben van den Boedel van wijlen GERARD MULLER, in leven Koopman te Leyden, worden verzogt dat van opgave of betaling te doen aan den Notaris J. VALK, residerende binnen gemelde Stad, voor of uiterlijk op den 25sten May 1816.

Alle die geenen die iets verschuldigd zijn aan of te vorderen hebben van den Boedel van wijlen CORNELIS DE PECKER, in leven Boekverkooper te Leyden, worden verzogt dat van opgave of betaling te doen aan den Notaris J. VALK, residerende binnen gemelde Stad, voor of uiterlijk op den 25sten May 1816.

Op Woensdag den 17 April 1816, en volgende dagen, des voormiddags ten 10 en des namiddags ten 4 uuren, te Amsterdam voor het Huis op de Heerengracht, tusschen de Heere- en Wolvestraten, No. 360, door den Huisheer D. ANYEETS doen verkoopen: Een ongemeen fraai assortiment van de meest geprefereerde Engelsche party MEUBILAIRE GOEDEREN, bestaande in magnifique Leditakanten, Slaapkamet, Boek- en Konst-portefeuilles en Kassetjes, puricus gevlamde Mahony- en Sangelloure secretaires, Chiffoniers, Commodes en Coins, ingelegde Biljet-Tafels, Kantoor-Bureau, eerste qualiteit beste Mahonij Trek-Eetens-Tafels, met fraaije vooregende Bladen, kapitale massive Mahonij- en Slangehouten opslag Eetens-, Spel-, Service- en Thee-Tafels, Thee- en Salestoven, Zilver-Couvercles, Kampêe-Stoelen en Pantequins, spiegelende enkumere staande Horologien Franssche Pendules en Tafelwerk, extra groote Ledikants-beddens met hun Toebehoren, beste Parachtine- en andere Matrassen, supra fijne Chiffe-, Catoene- en Wolle Dekens, extra groote en supra fijne Smirnasche en andere Tapijten en Karpetten, Zilverwerk, Galanterien en Kurjositen, extra gade eerste classe Oost-Indische zeswerige Diners en gemeene Porceijnen, Doorniksch Tafel-Servies, fijn Verlakt en curieuse Glaswerken, als mede een party fijne Oprecht Hollandsche Pijpen, Lijnwaden, Koper, Tin, Blik en Yzerwerk, wel gecondicioneerde Boekery, en verscheijde andere Meubilaire Goederen meer; alles breeder volgens Catalogus, bij gemelde Makelaars te bekomen. Nader onderrigting bij de bovengem. Makelaars en verdere Heeren Gantboriseerders.

De Ontvanger van 's Rijks Directe Belastingen te Leyden, ten verzoeke van de Heeren Commissarissen van 's Rijks Directe Belastingen, Patentregt, Successie- en Thesaurie-Regt, voor het Departement Leyden, Delft en Gouda, zal op Dinsdag den 16 April 1816, des voormiddags ten 10 uuren, ten Huize van den Heer C. PIEK, te Oudshoorn, onder Hazerswoude, ten overstaan van den Heer Notaris P. J. CANTZLAAR en P. OVERGAAUW, als door den Wel-Ed. Gestrengen Heer President van de Rechtbank van Koophandel der Stad Rotterdam Ipectaal gehuthorifeerd, en de Deurwaarder H. P. CORNE, gecommitteerd door de Heeren J. LORIÉ en WILLEM VAN LIL, mede door gemelde Heer President specialijk gehuthorizeerd, zullen op Morgen, Dingsdag den 16 April des voormiddags ten elf uren, op de Zuidplaak, voor het Pakhuis, Lit. B, No. 18, publijk verkoopen van de meest daar voorhandene (zonder Assisa) verkoopen: 20 Vaten Roode VERNIJ en 6 Vaten LOODWIT, als mede 35 Tonnen LIJNZAAD, bij Kavelingen: alles beschadigd; geborgen uit het door onzeeweg bedorven Mastmula getroffen Schip genaamd *Albertus Adriaanszoon*, gevoerd bij Schipper *Albert Ring*, gedestineerd naar Duinkerken. Nader onderrigting bij de bovengem. Makelaars en verdere Heeren Gantboriseerders.

RUSLAND.

PETERSBURG den 29 Maart. Het aangestelde Tarief zal thans naar men vernemt, op den 24 dezer bekend gemaakt worden. Men zal alsdan vernemen, of hetzelve nog in dit voorjaar, of in den herfst, of wel eerst met nieuwjaar in werking zal komen. Men is ten uitersten nieuwsgierig, nadere en officiële berigten daaromtrent te vernemen. Bij voorraad weet men reeds dat de goederen, die den tol naar de waarde betalen, slechts over deze plaats en Riga zullen worden ingevoerd; voorts dat de invoer van vreemde Waaren zeer begunstigd word. De voornaamste behoeften mogen ingevoerd worden, met uitzondering van zware Wolle- en Katoene Goederen, (doch geene ordinaire of zwarte Laknen). Conjac en andere Brandewijn, doch geen Rum, witte Suiker tegen 2 Roebels, geele tegen 3 Roebels. Koffij betaalt naar de waarde. (*Zie verder onze Courant van den 10den dezer, Art. Hamburg*).

ITALIEN.

PARMA den 23 Maart. Z. M. de Keizer heeft zijnen broeder over de Hertogdommen Parma, Piacenza en Guastalla, door hem op den 2 April 1815 uit hoofde zijner toenmalige omstandigheden, en ten gevolge van het verzoek zijner beminde Dochter, onze Souvereine, op zich genomen, thans weder aan Hoogstgemelde zijne Dochter H. M. de Aarts-Hertogin Marie Louise, overgedragen, en die Vorstin heeft de Regering over deze Landen nu in persoon op zich genomen, blijkens eene Proclamatie, gedagteekend van Venetië den 22 Maart 1816, bij dezelve heeft verzocht, de gelden, die men in negsten tot haar onthaal mogt willen besteden, liever aan den Armen te geeven.

DUITSCHLAND.

WEENEN den 30 Maart. Z. Doorl. de Prins van Schwartzenberg is uit Italien hier terug gekomen, en de Staats- en Conferentie-Minister, Graaf van Stadion, wordt eerstdaags verwacht. Het Publick is ten uitersten verlangende, het nadere van het nieuwe Stelsel van Financien te vernemen, twelk door gemelden Minister zal worden ingevoerd, en naar men vermeent, veel overeenkomst zal hebben met dat van wijlen den Graaf O'Donell, met wien de Graaf van Stadion in nauwe verbintenissen ge-

staan heeft, en wiens financieele maatregelen hij doorgaans goedkeurde.

Sedert eenige dagen zijn de Werklieden ter Keizerlijke Drukkerij opgesloten, en worden bewaakt. Men weet hunnen arbeid nog niet, maar denkt, dat het Patent van den 10 dezer tegen het einde van April zal worden bekend gemaakt, en ter uitvoer gelegd. Zo men wil, zou hetzelve in substantie den verkoop der Staatsdomeinen, en eene Belasting op de vaste Goederen, ter onmiddelijke vernieuwing der *Anticipatie-Billetten* behelzen. Eene andere maatregel, waarvan men zich veel nut belooft, is de opening der Regeringsmagazijnen, hetwelk de Berekeningen der Monopolisten en Opkoopers geweldig zou te leur stellen. Daardoor zouden vele Rijkaards en misschien hooge Ambtenaars in den grond geholpen zijn, zonder juist veel medelijden te inteboezemen.

Men zegt, dat de Keizer aan den Aartshertog Kroonprins het algemeen bestuur over het Militaire vak der Monarchie zal opdragen, in welke hoedanigheid Z. K. H. de zittingen van den Hof-Krijgsraad zal bijwonen.

Volgens Brieven van Turin van den 18 dezer, (uit de Hof-Courant aldaar) heeft Z. M. de Koning van Sardinië de Graaf Rebuffo de St. Michele benoemd, om de Citadel van Alexandria van den Oostenrijkschen Generaal Breschneider overtenemen.

Volgens officiële berigten van Trieste heeft de Pest in Croatie geheel opgehouden, alsmede in een goed gedeelte van Dalmatie; slechts te Narenta en Sign in laatstgemelde Land bestaat dezelve nog, doch is zeer aan 't verminderen.

De Post van den 25 Februarij, uit Konstantinopel, is eerst den 16. dezer aangekomen; door de slechte wegen vertraagd. Het schijnt, dat de Porte slechts losse en dubbelzinnige antwoorden van de Engelschen geeft, welke deze plaatsen in Albanië, als behoorende tot de Jonische Eilanden, eischen. De Buitenlandsche Ministers weigeren hunne tusschenkomst, en veronschuldigen zich met gebrek van Instructien.

WEENEN den 2 April. Volgens Brieven van Verona, van den 22 Maart, is Hare de Keizerin eene ligte ongesteldheid bekomen, waardoor de voorstelling des Adels tot eenen verderen tijd was uitgesteld. De staat van gezondheid van Hare Majesteit, die bereids sedert eenigen tijd bekommering baarde aan den Keizer en de Keizerlijke Familie, is sedert het vertrek des Keizers van Milaan zodanig verergerd, dat zij den 22 Maart besloten heeft, om, in bijzijn van het geheele Hof, de laatste Sacramenten te ontvangen. Die Vorstin heeft, sedert hare aankomst te Verona, het bed niet verlaten. De Keizerlijke Familie en alle derzelver getrouwe Onderdanen, zenden de vurigste gebeden op tot den Almagtigen, ten behoudenis dier aangebedene Souvereine.

DRESDEN den 1 April. Alhier is zo even een ongehoorde misdaad gepleegd. Een Timmerman, berucht wegens zijne slechten aard, genaamd Reichel, komt dezen morgen bij een Dagloonier, onder voorwendsel om van iets de maat te nemen, en legt vuur aan op de zolder van het huis, hetwelk ook spoedaadig in vlam geraakte, en een zolder verrekje afbrandde. Van daar gaat hij naar een ander iets verder afstaand huis, en was op het punt, een bos Stroo met Zwavel aan brand te steken, toen hij gestoord wierd. Daarop ging hij naar huis, waarin hij de volgende toerustingen maakte, aan de venters bing hij Fransche vuurwerken, op eene tafel midden in de Kamer eene beurs met Kruid, benevens eene gevulde Granaat; door het Dak schoot hij twee geladene Geweerloopen; sloop toen in de tien schreden van daar verwijderde woning van zijn Schoonvader, welke hij met brandhouten in de vlam stak.

Daarna, als of dit niet genoeg ware, vertoonigt het monster moord met brandstichting, kweist zijnen Schoonvader met den Degen in den arm en de regterhand; houwt zijne Schoonmoeder in het hoofd, bezeert haar oogen en wangen, doet het bloed uit haren rug en schouders stroomen, en geeft aan zijne eigene, hoog zwangere Vrouw, die hem in den arm valt, verscheiden steeken, die haar den dood saldoen. Eindelijk doorschiet hij zich met een dubbel Pistool hoofd (nadat hij eerst zijn Paard doorboord had) dat het geheele hoofd als uit eengeschoud is. Zijn Huis is geheel afgebrand; bij geluk vatte de granaat in zijne eigene Kamer geene vlam. Dat de booswicht in een vlaag van krankzinnigheid bij zulke begroorde gruwelen moet onderstellen) de daad met allen schijn van koel overleg gedaan heeft, blijkt uit de omstandigheid, dat hij daags te voren in een Bierhuis zich uitliet dat hij den eersten April de geheele Gemeente zou *naar den April zenden*. Zijne Schoonouders, beide Lieden van jaren, zijn nog wel in leven, doch men twijfele aan hunne herstelling.

HAMBURG den 9 April. De Deensche Gezant bij Z. M. den Koning der Nederlanden, Graaf Käfel van Molthe, zal den 6. dezer met zijne Familie van Kopenhagen over deze Stad naar 's Hage op reis gaan, in zich eerst eenige dagen op zijne goederen in Seeland te hebben opgehouden.

Dezen Zomer zal ook van hier een Stoomvaartuig op de Elbe naar Maagdeburg enz. vertrekken, waarin Passagiers als gemakken zullen vinden. De Heer Humphreys heeft een Privilegie voor zijnen ten behoeve der Dampvaartuigen in de Koningl. Pruisische Staten bekomen.

Van Praag meldt men, dat de overleden Veldmarschalk von Möllendorff, de oudste Particulier in de Pruisische Staten, eigenlijk een Bohemer van geboorte was, zijnde in het Dorp Smolsitz, behorende aan den Prins van Schwartzemberg, geboren. Zijn oudste zigen Broeder Thomas Henry, voorleden jaar in groote armoede, en de Zoon van eenen anderen Broeder bezit het onderlijk Goed. Zijne eigene naam is *Möllendorf*. Men bij half plat duitsch *Möllendorf* schreef.

De voormalige Koning van Zweden, die thans aan het reizen is, is in Hongarije voor, om evenals de Heer Ney van Engelen op last van Bonaparte opgeligt te worden, toen hij in dezelfde landstreek was.

GROOT BRITTANNIEN.

VERVOLG *van* LONDEN, den 5 April. Volgens eenen staat, uit officiële berichten opgemaakt, bedroeg op den eersten Februarij l. l. de gevestigde Schuld van Groot-Brittannien 792 Millioenen 133 duizend 1 426 Pond Sterl. 10 Schell. 6 en 3 vierde Pence (na genoeg 8 duizend Millioenen 307 duizend 601 Gulden Hollands).

Sedert eene reeks van jaren is Ierland het tooneel geweest van meer of min openlijke of bedekte onlusten, en verbittering van een groot gedeelte des Volks tegen de Engelsche Regeering. De berigten daaromtrent, hoe belangrijk ook, waren echter veelal gebrekkig of onvolledig, en men wierd zelden of nooit officieel van den waren toestand van dat Eiland onderrigt. Thans echter heeft een Britsch Pair, de Marquis van Buckingham, de Kamer des Lords opzettelijk met dien toestand onledig gehouden, en zijne opgegevene daadzaken, op eenen zeer gematigden toon voorgedragen, zijn door het Ministerie niet tegengesproken, hetwelk alleen in de bronnen en geneesmiddelen dier kwaalen van Lord Buckingham verschilde. Zie hier de gewigtige Motie van dien Lord, en het antwoord daarop gegeven, van Lord Liverpool.

De Motie welke hij thans aan hunne Lordschappen zou onderwerpen, was, over te gaan in Committe ter overweging van den staat van Ierland. Hij was eenigzins verlegen om de gronden op te geven, waarop deze Motie behoorde te rusten, niet voorzeker uit gebrek aan gronden, maar om dat de gronden zo menigvuldig waren en het onderwerp zo groot en uitgebreid was. Bij zo groot eene massa van stof als zich opdeed, mistrouwde hij alleen zijn eigen vermogen, niet de sterkte der zaak, welke hij te bepleiten had. De Kaart van Ierland zou de uitgestrektheid aantoonen, over welke zich het euvel had verspreid; het onderwerp zijner klagten was eene eeuwen lang slechte regering, in hare uitwerkselen op de gevoelens en belangen van millioenen; zijne getuigen waren het geheele Volk van Ierland. De daadzaak der uitwerking van zo lang verduurde grieven op alle klasfen der Ierlche Maatschappij was bewezen. Getuige hier van droog de verarming der hoogere klasfen en de wanhoop der lagere, eene wanhoop die hen dreef om hunne middelen van bestaan te zoeken niet in eerlijke nijverheid, maar in plundering en roof. Het bewijs bestond in daadzaken zo klaar als algemeen bekend; en indien men het verlangde zou hij echte stukken kunnen aanvoeren, om te toonen, dat het bestuur van Ierland tot in den wortel verdorven geweest was, de hoogere rangen tot armoede gebragt en de mindere tot rebellie gedreven had. Het gebrek der Regering was dit, dat zij werkte door een geest van verdeeling en tweedragt, door de eene partij tegen de andere te stellen, tot zij die eindelijk beide tegen zich zelve vereenigd had. De voorslag, welke hij thans wenschte te doen, was niet om na te sporen wie de oorzaken van dit stelsel geweest waren, of het van dezen of van dien Minister afkomstig was; maar zijn doel was eene nasporing van het geheele kwaad, met oogmerk tot het aanwenden van een geschikt geneesmiddel. Onverschillig was het, tot dit oogmerk, wie den worm er geplaatst en gekoesterd had, tot dat hij opgegroeid was tot eene gedrochtige slang, die thans Ierlands leden omklemde, een omloop van het levensbloed belemmerde en de lucht er verpestte; onverschillig was het, wie het ondier er geplaatst had. De zaak was thans, het van Ierlands borst te rukken, en geenen anderen blik op het verledene te slaan, dan met de bedoeling om de toekomst te verbeteren. Misschien had men reeds tot dit onderzoek tijd verloren. Sommige waren van oordeel geweest, dat een tijd van oorlog en onrust niet het geschikte oogenblik tot zulk een onderzoek was, doch alle moesten er thans in bewilligen, nu het tijdperk van vrede daar was. Hij had gezegd, dat het grond euvel lag in dien geest van tweedragt zaajing, naar welken Ierland bestuurd werd. Had men opofferingen nodig, dan werden zij van de eene partij geeischt ter ondersteuning der andere; verleende men gunsten, dan gaf men ze aan de eene ten koste van de andere. Hij zinspeelde niet op het bestuur van dezen of van geenen Minister. Er waren tijden geweest, waarop men de Regering van Ierland in eenen verschillenden geest bestuurd had; maar de tusschentijden daar van waren te weinig en te kort, om de verderfelijke gevolgen van het algemeene systema te verhinderen, en dienden alleen om het Volk door den afstand tusschen de eene en andere regeerwijze nog meer te verbitteren. Het voegde hem niet een geneesmiddel tegen de kwaal aan te wijzen, het was de zaak van het Committé om dit punt te overwegen. Hij zou, geloofde hij, het wel kunnen afbreken, want op het vertrouwen, dat de Ministers ten aanzien van Ierland genoten hadden, was het hun pligt te toonen, wat de toestand van Ierland was en, hoe het toe kwam, dat zo groot eene Militaire magt voor hetzelve kon vereischt worden. De pligt hunner Lordschappen was het, den staat van dat Land door en door te onderzoeken, met oogmerk om dien op eene gepaste wijs te verbeteren. Die onderzoek waren hunne Lordschappen volgens regtvaardigheid aan Ierland verschuldigd, alwaar zij bewilligd hadden om zelfs in vredestijd een gewapend Garnizoen te onderhouden. Zij waren het aan hen zelven verschuldigd, om te toonen, dat Soldaten niet de eenige bestanddeelen waren der Constitutie die zij voor Ierland bekwamen. Aan Ierland moesten zij dit toonen, opdat het niet tot wanhoop gedreven werde, of zich beschouwe als uitgesloten en verbannen van onder den beschermenden Staatsmantel der Constitutie; en echter was dit het geval dat de Lords over hunne Mede-onderdanen moesten uitspreken, indien zij een onderzoek te keer gingen. Onmogelijk was het in eene beraadslaging over Ierlands toestand te treden, zonder het groote en voor alle anderen zich opdoende punt in overweging te nemen, bekend onder den naam van Catholijke Questie. Hij was echter niet voorgenomen thans, en na de herhaalde discussien die het ondergaan had, de aandacht hunner Lordschappen te vermoeien met, meer dan de nood vereischte, over hetzelve uit te weiden; hij zou alleen de oplettendheid der Kamer vestigen op den tegenwoordigen toestand van dit vraagstuk toe, en volle vertrouwde hij, dat wanneer men deze overweging met eene zucht tot verzoening en bevredijging wilde ondernemen, het hulpmiddel niet moeijelijk te vinden zou zijn. Dit wenschte hij als een algemeen grondbeginsel vast te stellen, dat wat men ook ter te gemoet koming der Catholijken doen wilde, zulks gedaan behoorde te worden door de wetgeving alleen. Hoe geneigd hij ook zijn mogt, om het oor te leenen aan de opgaven van elk riesel der Catholijken, zou hij zijne grondbeginselen nimmer aan genig ander regtsgebied onderwerpen dan aan dat van het Parlement. Bestonden er verschillen onder de Catholijken, zo moesten zij die onderling vereffenen, maar de pligt der wetgeving was, onpartijdig regt te doen aan allen. Hij dacht niet te lijr over de meeningen des Volks, maar waar hij deze meeningen verdeeld vond, was het des te meer de pligt des Parlements, om met zijne bemiddeling tusschen beide te komen, ten einde alzo de groeijende verbittering te stuiten en zodanig stelsel in te voeren als het algemeen genomen, het best voor Ierland zou oordeelen. Volkrekte ongerijmdheid was het, te beweren, dat zo lang verdeeldheid van denkwijze onder de Catholijken zelve bestond, alle tusschenkomst vergeefsch zou zijn, tegendeel, juist daarom was het te meer de pligt der Kamer, om regt aan haar het doel te stuiren, vermits anders het ongerijmde besluit moest volgen, dat de pligten des Wetgeevers verminderden, naar mate twist, oprust en verbittering in een Land vermeerderden. Hij vertrouwde dus dat hunne Lordschappen den tegenwoordigen toestand der Catholijke Questie, beschouwen zouden, als een nieuwe drangreden tot hunne tusschenkomst. Vroeg men hem wat het geneesmiddel zijn kon, als dan zou hij zonder aarzelen herhalen, dat wanneer het Com-

(*Het vervolg op de kant van dese Bladz.*)

---

mitté zonder vooringenomenheid of hartstogt de zaak will de onderzoeken, zulk een middel gemakkelijk ontdekt zou worden. Meest hij zijne bijzondere meening zeggen, dan zou hij, vanklaren, dat hij alles voor de Catholijken doen zou, behoudelijk verkiesbaarheid tot alle posten van eer of voordeel geven, met eenige uitzonderingen — zonder dien niets. Hij zou hunnen verkiesbaarheid tot alle posten van eer of voordeel geven, met eenige uitzonderingen — als bijvoorbeeld, den van Kanselier, van Koninglijk gewetenszorger, en van Lord-Lieutenant van Ierland, als zijnde deze de vertegenwoordigers eens Protestantschen Konings. Even min zouden zij verkiesbaar moeten zijn, tot de plaatsen van Onderwijzers aan de Hooge Scholen (*Colleges of colleges*) en alzo de opvoeding van Protestantsche Jongelingen aan zich toevertrouwd; doch

Wat was het gevolg? De Engelsche Colonisten, de Protestantsche Landëigenaars verhieven zulk een geschreeuw, dat de Vee-tiend nimmer geheven is. De geheele last werd overgebragt op de Catholijken en op de tot de Bisschoppelijke Kerk niet behoorende Protestanten, waar uit bijna alle de mindere classen des Volks bestonden, en die de geheele massa der tienden moesten opbrengen ter ondersteuning eener Kerk, wier leer niet door een vijfde deel der Inwoners beleden werd. Het gevolg was dat de Predikant voor zijnen tienden niets anders overhield dan den Aardäppelen-Tuin van den Behoeftigen Catholijk en Dissenter, en het Vlas dat zij aankweekten om hun Linnen te weven. In een woord de arme Catholijk was gedwongen te betalen, het geen zijn rijke nabuur zich ontsloeg van te doen. Zodanig was het doorgaand gebruik in Ierland, ten spijt en in het aangezicht der Wetten, tot op 1800, het tijdstip der Unie. In dat jaar werd bij eene Parlements-Acte de Vee-Tiend onwettig verklaard, en dit was de voorwaarde, waarop de Protestantsche Landeigenaars in de Unie bewilligden. Daar nu zodanig het stelsel der Tienden in Ierland was, kon men zich dan wel verwonderen, dat het eene altoos durende bron bleef van verbittering — dat het door de kwalijkgezinden als een werktuig gebruikt werd om de hare togten der menigte op te winden? Doch ook hierbij hield de kwaal niet op. De Predikant was gedwongen eenen Tiend-Zamelaar te bezigen om zijne Tienden te innen. Arbeid vond in Ierland geene evenredige betaling; in plaats van geld dat hij niet had, betaalde de Iersche Boer, de huur van een Aardappelen-Akkertje, tegen eenen overmatigen prijs, met arbeid aan zijnen Landheer. Van dit armelijk inkomen des Landmans, was de Predikant gedwongen zijne Tienden te heffen, en moest om dit te doen zijnen Tiende-Procureur te werk stellen. Deze zamelt nu in Geld of Vruchten het tiende van den opbrengst van den Aardappelen-Akker, of wel hij neemt van den Boer een verband-brief, betaalbaar binnen een zeer korten vervaltijd. Wordt de brief niet betaald, weg gaan dan de Varkens en het armelijk Huisraad van den ongelukkigen Boer. Dit is ondertusschen nog niet het eind van deze treurige bijzonderheden. De Boeren van geheele Districten zijn dikwijls zoodanig met elkander verbonden door onderling de een des anderen borg te worden, dat wanneer een Tiende-Procureur zijn aangezicht onder hen durfde vertoonen, er een algemeene jagt op hem gemaakt werd als op een dollen Hond, en de Kerk verloor op deze wijze niet alleen hare regten, maar hare achting. Tienden, zo als zij thans geheven werden, waren de verderfelijkste aller Belastingen, geheven op de ongelijkste en kwellendste wijze. Het was de pligt der Kamer, zonder verwijl, deze altoos stroomende Bron van verbittering en onrust in overweging te nemen, deze steeds brandende Iersche Hecla, zo mogelijk te blusschen. Het was zijn wensch niet, dat de Kamer deze opgaaf op het gezag van zijn *ipse dixit* aanname, hij stoeg voor, dat de daadzaken door verhoor van Getuigen onderzocht wierden, en als dan twijfelde hij niet, of ook hier zou een hulpmiddel ontdekt worden. Zijne bijzondere meening was, dat eene Grondbelasting, Morgensgewijs gedragen en gelijkvenredigd aan de Pacht-Huur, de plaats der Tienden vervangen moest ter onderhouding der Kerk, en dat men Commissarissen behoorde te benoemen, om zodanig een maatregel door geheel Ierland in te voeren. Hier door zou de Boer niet meer de Tiend-Gaarder binnen zijnen Tuin, het tiende deel van het voedsel zijner Kinderen zien schatten. Eene andere Grief, waarop hij de aandagt der Kamer wilde vestigen, was de Staat der Rechtsoefening door de Groot-Jurijs van Ierland. Geendeel van het inwendig Bestuur dier Landen dead zo veel Kwaad als dit. Hij behandelde thans hunne magt omtrent Klagten wegens den staat der Wegen, eene magt die maar al te dikwerf met bijzondere inzigten en tot persoonlijke speculatiën gebezigd werd. Hij zeide, dat de wijze, om onder Rede te verklaren, dat deze of geene weg in eenig District of Baronnij hersteld moest worden, in vele gevallen geene andere strekking had, dan om dat District Geld te heffen, dat naderhand in den zak van den een of anderen Pachter ging, om hem in staat te stellen de Huurpenningen aan zijnen Landheer op te brengen. Deze wijze van Weg-beoordeeling moest geheel en al uit de handen der groote Jurijs genomen worden. Hierna behandelde de Edele Marquis eene andere grief, in den toestand van Ierland, te weten: dat, offschoon de wijs van aanstelling der Sheriffs, volgens de Wet en in de Theorie dezelfde was als in Engeland, zij echter practicaal, en met de daad, uitsluitend aangesteld worden door de Kroon; het zoude beter zijn, dat zij volgens eenen rondgaanden Rooster uit den kleinen Adel (Gentry) genomen wierden. Vervolgens ging de Redenaar over tot den staat der Overheid in Ierland. Door de gedurige onlusten, die nu zo lang reeds de overhand gehad hadden, waren meest alle gegoede Lieden, die eenigen invloed genoten, binnen de Steden gedreven, of genoopt geworden om het Land te verlaten. Ten gevolge hiervan was het getal der Vrederechters klein, terwijl de post zelf zeer arbeidzaam en moeijelijk werd, en er gedurende de tijden van onrust, zeer vele Personen toe gerakt waren, die er niet in behoorden. De pligt om Vrederegters te verkiezen of te ontslaan, moest aan Commissarissen van het Parlement worden opgedragen.

Het laatste punt dat hij zou aanroeren en misschien wel het donkerste uit het geheel tafereel, was Ierlands financiële toestand. Hij zou toonen dat het zuiver bedragen der inkomsten, die Ierland opbragt, verre was van zelfs de renten der Staats Schuld van dat Land te dekken. Hier las de edele Marquis, uit een papier dat hij in de hand had, eene opgaaf der gefundeerde Schuld van Ierland, der uitgaven uit die Schuld ontspruitende, en der zuivere inkomsten, die op onderscheidene tijdpunten, sedert den 5 Januarij 1791 in de Kas gevloeid waren. Op dat tijdstip bedroeg Ierlands Staats-Schuld slechts 1,710,000 Pond, gevende eenen Interest van 144,000 Pond, terwijl de Staats-Inkomst omtrent 1,067,000 bedroeg. In 1800, tijdens de Unie, was de Schuld van Ierland tot 24,000,000 P. Capitaal geklommen, veroorzakende eenen jaarlijkschen last van 1,315,000 P.; terwijl de zuivere inkomst iets meer was dan 2 Millioenen. In 1806 was de Schuld 28 Millioenen, de Interest boven de 2 Millioen, en de Inkomst 3. Dit was de staat waar in de Heer Pitt de finantiën van Ierland verliet. Tusschen 1806 en 1808, klom de Staats-Schuld tot 29 Millioenen, verzeilgaande van eenen last van 3,382,000 P. 's jaars; terwijl de zuivere inkomst was 4,378,000 P. Hier nam alle gunstige evenredigheid tusschen den interest der schuld en de nationale inkomsten een einde. In 1815 was de Schuld 92 Millioenen, vereischende een jaarlijksch last van 4,334,000, terwijl de zuivere inkomst slechts 4,200,000 P. bedroeg, latende dus een te kort van 134,000 P. In 1815 reeg de Schuld tot 127,865 000 P., te weeg brengende een jaarlijksch last van 5,932,000 P. verre boven het bedragen der zuivere inkomsten. In 1816 bedroeg de Interest der Staatsschuld boven de zes Millioenen, en het geheel bedragen der inkomsten schoot ter betaling van dezen last 900,000 P. te kort, offschoon alle krachten ingespannen waren om de Iersche belastingen tot den hoogst mogelijken top te drijven. Dit was indedaad een donker uitzicht op nationaal Bankroet. Er was al verder een in het oog loopend verval in de Linnen-Manufactuur, den Stapel-handel van Ierland; want in 1791 voerde men 49 Millioenen Ellen (Yards) naar Engeland, terwijl in 1815 slechts 39 Millioenen derwaarts gevoerd zijn. Ongelukkig trof het ook, dat de opheffing der Mout-belasting weinig verligting aan den Ierschen Landman kon toebrengen, om dat de nationale smaak geheel veranderd was, en er niets gedreven werd dan heimelijke Sterken-Drankstokerij van het eene eind des Konrijks tot het ander. De Iersche geldmiddelen moesten uit dit eenig punt beschouwd worden, namelijk dat wij onpartijdig onderzochten wat het betalen kon, en het overige voor onze rekening namen; want Ierland kon, en wat meer is, Ierland zou nimmer het te kort komende betalen. Over het algemeen vleidde hij zich genoeg gezegd te hebben, om de noodwendigheid van een Parlementair onderzoek te betoogen. De tijd was thans gekomen, dat de weigering om eene Motie van dien aard te ontvangen door Ierland beschouwd zou worden als eene gantschelijke ter zijde stelling van deszelfs belangen. De vraag was, of men al dan niet de liefde van een edel Volk voor altoos wilde winnen door verzoenende inschikkelijkheid. Waar was het, het Parlement kon die belangen gantschelijk van zich werpen, het kon door kracht van wapenen het Land in bezit houden, maar de genegenheid des Volks zou voor altoos afgesneden zijn. De legers volkbrengen, tot wanhoop gedreven en verbasterd, zouden den dag in lediggang doorbrengen, en 's nachts alleen waken ter uitvoering van bloedige ontwerpen. De volgende Regeering des Lands zou door niets anders meer gekenmerkt worden dan door onafgebroken inspanning om rebellie en wanorde te onderdrukken. Hij hoopte echter nog altoos, zich een aangenaamer uitzicht voor oogen te mogen stellen; en indien, door de aandacht des Parlements op dit onderwerp te vestigen, hij het nederig werktuig geworden mogt zijn, om Ierlands grieven te verminderen, zou hij de raadplegingen van dezen avond, tot in zijn laatste levens uur, met tevredenheid en genoegen herdenken. De edele Lord eindigde met voor te dragen dat een Committé gehouden mogt worden ter overweging van den staat van Ierland.

De Marquis van Buckingham wierd in de eerste plaats beantwoord door den Aarts-Bisschop van Cashel, die ten aanzien der tienden de Geestelijkheid, aan wier hoofd hij geplaatst was, meende te moeten verdedigen tegen het geen hij beschouwde als een haar aangewreven blaam. De Marquis van Buckingham verklaarde echter nogmaals dat zijne aanmerkingen geenszins gerigt waren tegen den Kerkelijken stand in Ierland, maar tegen het stelsel der Regeering, dat den last der tienden van den rijken Eigenaar op den armen Landman geworpen had. Het was Graaf Liverpool, die den geheelen inhoud der voordraagt van den edelen Marquis weerlegde. Hij gevoelde met hem de zwaarwigtigheid en moeijelijkheid van het onderwerp, en zeide hem dank voor de handeling, waar mede hij gesproken had in eene zaak, die gelegenheid tot zo vele bitterheden had kunnen geven; hij moest echter van hem verschillen in het denkwerd, dat een Parlementair onderzoek in dezelve van dien aard, hier kon alleen plaats hebben, of in een algemeen Committé der Kamer, of in een bijzonder door haar benoemd Committé; de ondervinding had geleerd dat algemene Committés over den toestand der Natie zelden of nooit van eenige vrucht geweest waren, een zo onbepaald onderwerp in zulk eene talrijke Vergadering en bij zo een loopende denkwijzen en belangen, leverde zelden eene voldoende uitkomst op; tot een bijzonder Committé zou hij (Lord Liverpool) volgaarne stemmen, mits dit bijzonder geval wierd uitgevoerd; en het onderzoek bepaald tot een afzonderlijken tak van het al te uitgebreide onderwerp. Hij erkende volmondig dat het stelsel van bestuur over Ierland te den grond slecht geweest was, dat Ierlands ware belangen opgeofferd geworden waren aan de denkbeeldige belangen van Engeland (een vermaard geroep van *hoor! hoor!* verzelde deze verklaringen); maar hij ontkende, dat dit stelsel onder de tegenwoordige Regeering gevolgd was, in de laatste vijftig Jaren had men niets anders gedaan, dan gedurig nieuwe Welvaden van Ierland toebrengen, en pogingen aangewenden tot verbetering van deszelfs toestand; dat er veel gedaan was wilde hij echter niet aanvoeren, om te bewerken dat er niets meer bewerkt moest worden; trapsgewijze verbetering was een spoorslag tot volharding, en verschil thanchen de beide zijden der Kamer was geene reden om de oogen te sluiten voor maatregelen, die Ierland voordeelig konden worden; wat hem zijne Ambtgenooten betrof, hij kon met de hand op het hart verklaren, dat alle questiën tusschen Engeland en Ierland aanhoudend ten voordeele van het laatste beslist waren; ten bewijs hiervan haalde hij aan de Koren-Bill van laatstleden jaar, sinds de laatste 50 jaren was Ierlands voorspoed toegenomen meer dan eenig land in de wereld; indien Engelands landbouw verdubbeld en die van Schotland verdriedubbeld was, was die van Ierland vervierdubbeld; sinds de Unie was Ierlands handel tweemaal uitgebreider geworden; waar was het, men had in den afgeloopen Zomer, met goedkeuring aller partijen, noodig gevonden dwangwetten in werking te brengen, ter beveiliging van goed en eigendom in Ierland; hieruit zou afgeleid kunnen worden, dat er grieven bestonden, doch zelfs onder het bestuur van eenige Heren van de overzijde der Kamer (Bedford) had men bevonden, dat het luidruchtig gedrag der laagste volksklassen de eenige oorzaak der onlusten was; Catholijken en Protestanten werden zonder onderscheid aangetast; opvoeding en verbetering der mindere rangen was dat het eenig middel van herstel; het voorbeeld van Schotland had zulks getoond, sedert een weinig geleden was dit in een nog erger staat dan Ierland thans, uit een door den Heer Fletcher van Saltoun geschreven werk blijkt het, dat er in 1698 niet minder dan 200,000 Bedelaars in Schotland waren, die zich aan de afschuwelijkste ongebondenheden overgaven; wat was daar en tegen thans de toestand der mindere klassen Ierlands? Zij waren nog ordelijker, matiger en uitverder dan zelfs de Boeren in Engeland, en misdaden waren er zeldzamer, die gelukkige verandering was hier aan eene betere Regering maar aan eene betere opvoeding te danken, aan de zorgen eener daar toe benoemde Commissie en niet aan de tusschenkomst des Parlements. Wat de vijf hoofdoorzaken van misnoegen, door den edelen Marquis aangewezen betrof, zeide Lord L., namelijk 1. de Catholijken, 2. de Tienden, 3. de Groot-Jurijs, 4. de Overheids-Personen en

(*Het vervolg op de kant van deze Blade.*)

wijze van inwording der tienden in Ierland. Loudsbij hoopte dende voor de oberpande vrijstelling der Robijnsch gezinden zonder eenig beding. Voorts sprake hij de Lords Aberdeen, Bliesington, Rotesdale, St. Germains, en Sidmouth, tegen, en Darnley, Cathcart en Holland vóór de motie, welke bij aboedelijke Remmetje van 132 tegen 67 stemmen verworpen wierd.

Intusschen erkennen zelfs de Ministeriële Papieren de gemaatigdheid, de zorg voor het welzijn van Ierland, en zucht om maatregelen ten beste van dat Land te beramen, die in dit geval ook de Oppositie behaagd hebben; doch zij bewezen, dat de questie wegens de Roomsch gezinden, in de meeste aanspraken Aechts als eene grieve van minder belang beschouwd is, wier wegneming dies zou doen uit verschil van den toestand des Ierschen Volks te verbeteren. Zodanig was de staat van zaken in Scholand geweest. En hoe waren nu deze rampen herdenkt? Door vrijheid van Godsdienst voor de meerderheid des Volks. Zodanig zou ook het geval in Ierland zijn. Voorts klaagde de Redenaar zeer sterk over de knellende

LONDEN den 9 April. De Huwlijksplegtigheid van de Prinses Charlotta van Wales, is thans bepaald op den 18 dezer, en er is ten dien opzichte voorleden Zaturdag eene bekendmaking door Sir Benjamin Bloomfield aan Z. K. H. den Prins Regent gezonden. Die plegtigheid zal in stilte volbragt worden. Het Doorluchtig Paar zal Camelford-House voor Stads- en Botley, bij Chertsey, voor Buitenverblijf betrekken.

In de Kamer der Lords is gister, na vrij langdurige debatten, de tweede lezing geschied van de Bill, tot meerder verzekering van Bonaparte.

Volgens de Depêches, op Maandag der vorige week, met het Schip *Zenobia*, van St. Helena ontvangen, wordt Bonaparte van dag tot dag meer en meer korzelig, maar neemt nog bestendig den zweem aan van een Souverein Volgens de verhaalen heeft hij onder de Maleitsche Slaven, die op het Eiland zijn, Goud uitgedeeld, met bedoeling, om hen daar door tot opstand ten zijnen voordeele te brengen.

Dit is zeer waarschijnlijk en kan van zodanig een Man, in zijne tegenwoordige omstandigheden verwacht worden, die niet dan verlangen kan om wat er ook van kome zich uit zijne hallingschap te ontslaan. Onze vrees echter voor zijne ontsnapping, vergezeld door eenig middel van persoonlijk gevaar voor zijn dierbaar leven, kan gerust gesteld worden door de zorg, die hij altoos in gevaarlijke omstandigheden voor zijne eigene veiligheid gedragen heeft, zo als, bij voorbeeld, de slag van Waterloo heeft doen zien.

Bij de Gemeenten zijn thans de debatten minder hevig, sedert de tegenpartij geenerlei voordeel uit derzelver triumf over de Ministers heeft behaald, en de voordragten der begrootingen van de Legerbehoeften, mitsgaders die van de Artillerij, zijn goedgekeurd, zodat thans alleenlijk die van de Vloot nog moeten afgehandeld worden.

Van Curaçao wordt in dato 2 Februarij gemeld: „Zaturdag arriveerde alhier het Schip *de Prins van Oranje*, van 84 Stukken, en de gewapende Schooner *de Haay*, met Troepen uit Holland. De Admiraal *Kikkert*, door den Koning der Nederlanden tot Gouverneur van het Eiland benoemd, was aan boord van het eerstgemelde Schip, hij wierd ter plaatse der landing ontvangen door den Britschen Gouverneur, den Generaal-Major Le Courteur, en begaf zich naar het Gouvernementshuis, ter bijwooning van eene partij.

„Wij kunnen nog niet juist bepalen wanneer de Vlag hier zal veranderen, om dat de order tot teruggave der Colonie, op den 9 December uit de Staats-Secretarij aan den Hollandschen Ambassadeur afgegeven, nog niet ontvangen is, en er behalven dat geen Transportschepen zijn om de Britsche Troepen te vervoeren."

Volgens de *Royal-Gazette van Jamaica* van 10 Februarij, was de Brik *the Primrose*, van 18 Stukken, van Port-Royal naar Curaçao afgezeild, om aldaar den Britschen Gouverneur met zijn gevolg af te halen, en naar een der Loefwaards-Eilanden te brengen, om van daar vervolgens naar Engeland te zeilen.

De 3 per Cents. geconsol. zijn 60 en 2 agtste; ditto geed. 59 en 3 agtste; Opnium 16 en 5 agtste premie.

FRANKRYK.

PARYS den 9 April. De Koning heeft gister de misse in zijne apartementen gehoord, vermits het gaan Z. M. nog te moeilijk valt om die te woonen.

Lijst vervolgd op de laatste van dese Blads.

Het Nationale Vaderlandsche Werk, getiteld: Verzameling van Konst- en Letterkundige Stukken, ter gedachtenis van de Heldendaden der Nederlanders, in den Jare 1813, is thans voltooid, en bestaat uit 4 Deelen, met 100 Plaaten, en 2 Portretten. Het is te bekomen bij de Heeren Gebroeders van Cleef, Boekverkoopers te 's Gravenhage, tegen de prijs van 12 Guldens in Linnen Banden, en 14 Guldens in Leder gebonden.

Te Utrecht, bij den Boekverkooper *Stramrood*;
Te Amsterdam, bij den Boekhandelaar *Gartman*;
In 's Hage, bij den Kunstkooper *Esser*;
En te Leijden, bij *C. Thomassen*, Vergulder op de Langebrug.

Geteekend naar het leven, door den Heer VAN HARDENBERG, *Correspondeerend Lid van de 4de Classe van de Maatschappij van Konsten en Wetenschappen*. De Graveur is de Heer HOOGKAMER.

*** Heden verloste mijne geliefde Huisvrouw, E. J. LATOUR, van eene wel geschapene DOCHTER.

LEYDEN, den 14 April 1816. P. MEERBURG, *Apotheeker*.

*** Na langdurig lijden en een spoedig vervul van Krachten, stierf heden mijn waarde Vader, de Heer ABRAHAM LE POOLE, in den ouderdom van ruim 85 Jaren. — De hope alleen op zijne zalige Standverwisseling, troost mij in mijne billijke droefheid.

LEYDEN 10 April 1816.

CLARA LE POOLE.

*** Ons jongste Kindje, WILLEM LODEWYK, bijna drie Maanden oud, wierdt ons heden tot onze bittere droefheid door den dood ontnomen.

LEYDEN, 13 April 1816. J. B. VAN GENT, H. F. VAN GENT, Geb. MOLTZER.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 13 April 1816.

Holland, Werkelijke Schuld	2½	pCt. *f*	43¼	à 43⅜
——— Rest. Uitgestelde dito	—	———	1¼	à 1⅝
——— Kans-Billetten	—	———	24	à 24½
——— Recepissen van Syndicaat	5	———	86¼	à 86⅜
——— Schuldbekenten, van dito	—	———	87	à 87½
Frankrijk, Tiers Consolidés	—	———	59½	à 60
——— Certificaten van dito	—	———	60¼	à 60⅜
Pruisen	—	———	98¾	à 99⅛
Rusland, bij *Hope* en *Comp.*	—	———	83½	à 84
Spanje, 1805	5½	———	—	à —
——— 1807 dito	—	———	37¼	à 39
——— Coupons		———	15¼	à 15⅝
Oostenrijk, Obl. bij *Goll* en *Comp.*	5	———	—	à —
——— dito	4	———	—	à —
——— Neg: 1815 Metaliek	2½	———	33¾	à 34⅛
——— Certificaten	2½	———	25	à 25⅛
Italien Monte Napoléon	5	———	51	à 51⅛
Napelsche Certificaten	5	———	55¼	à 55⅝
Zweeden		———	97½	à 97⅝
——— Coupons		———	12	à
Amerika, *Hope & C.*	5½	———	94	à 94⅜
Deensche Talers		———	62¾	à 63⅛
Deensche Kroon		———	62¾	à 63⅛
Deensch-Asiat. Comp.		———	72	à 73

POSTILLON. J. G. JACOBSEN, J. D. MERCKER, A. J. BROES, H. KLOPPER, G. L. WURFBAIN, DE BEETS, W. VAN OOSOY, P. W. SCHOLTEN, G. BRONDGEEST, G. A. VAN DER VOORT, J. W. SMITS, P. BEL, jr. en W. HOM, Makelaars, zullen op Morgen, Dingsdag den 16 April, en volgende dagen, te Amsterdam voor het Huis van den Overledenen, op de Keizersgragt, tusschen de Leijdschegragt en Leijdschestraat, door den Notaris Mr. T. M. DE MAN, doen verkoopen, Importante kostelijke Gouden Ringen, zoo met Diamant als Brillant, van rijke waarde, beste Gouden Repetitien- en Zak-Horologiën, ditto Kettingen Bezoghes, Gouden en Zilveren Tabatières, Modens gemaakt Zilverwerk en klein Zilver, ditto Gedenkpenningen, Kostbaarheden, Optische Instrumenten, fraaije Zweepen, Leidsels en verdere Galanterien en Karitoirgs, kurieus à Bisquiet en Saxisch Beeld-, Vaze- en Steiwerk, welgeformeerde Tafel- en Desert-Servisien, en diverse andere fraaije Porceliinen, fijn Aarde-, Lak-, geslepen Christal en Glas, alles fijnste opgemaakte en onopgemaakte Lijnwaden, precieus Lijfermand- en Kindergoed, fijne Heeren Klederen, uitmuntende gevulde Kedden en Matrassen, fijne Chitsen en Piqué Spreijen, fijne Dekens en Onderkleeden, deftige Gordijnen voor deze en twee Kamers, en Behangselgoed, beste qualiteit Vloer-Tapijten en Kleeden, formidable groote en kleinet Spiegels, Tafel-Ornementen, Branches, Lampen en Lantarèen, accurate Baró- en Thermometers, eene groote verzameling van zeldzaam zoo voortreffelijk voorkomende allerschoonst gemonteerde Konstplaten en Prenten met en zonder Kleuren, van eerste en beste Druk, importante en daarbij prachtig voorsiende veeldeels modieuse Meubelen, in moderne Tortetringen, een Collectie Boeken en verdere magnifiqueiten zeer deftige INBOEDEL; nagelaten bij wijlen den Wel Edelen Heere BOUDEWYN JACOBUS PLOOS VAN AMSTEL, alles breeder volgens Catalogus, bij hoovengemelde Makelaars (à twee Stuivers voor den Armen) te bekomen.

J. M. GUEPIN, A. DE WAAL MALEFIJT Jr., WILLEM VAN DER VLUGT en JAN BROESE ALEXZ., Makelaars te Haarlem, en FREDRIK VAN EYCK PENNA, Makelaars te Amsterdam, presenteren als last hebbende van hunne Principalen, die daartoe gesatisfactioneerd zijn, bij dispositie van Z. M. den Koning der Nederlanden, van den 15 Februarij 1816, in handen van den Heer Vendurier van 't Kanton Haarlem No. 1., ten overstaan van den openbaren Notaris JACOB SCHOLTING, op Zaturdag den 20 April 1816, in 't Logement *de Oude Gouden Leeuw*, te Haarlem, in openbare Veiling te verkoopen,

No. 1. Een extra groot, breed, sterk en genoegzaam geheel vernieuwd dubbeld HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen de Stad Haarlem, aan het Spaarne, tegen over de Waag, voorzien van diverse zeer proper Behangen Gestuceerde en Geschilderde Boven- en Beneden-Kamers, met een nieuw gebouwd PAARDENSTAL en KOETSHUIS daartoe behorende, getekend Wijk 2, No. 204.

No. 2. Een recht, sterk en veldoortimmerd KOETS- of WAGENHUIS, staande en gelegen in de Achterstraat, digter bij voorzeide Perceel, getekend Wijk 2, No. 202.

No. 3. Een regte, sterke, kapitale en veldoortimmerde HUIS-MANS- of HEEREN-WONING, met dezelfs Bouwmans Huizingen, Hoveniers Schuur, Wagenloots, Kamplein, Varkenshokken en verder Gerieflijkheden. Benoodigde Beplantinge, mitsgaders diverse partijen Meerentimpunder en reijsgemaakte WEI- en HOOI-LANDEN, te zamen groot ruim 30 Morgen, staande en gelegen in de Noordbuurt, in de Groote Polder, onder den Ambachte van Zoeterwoude, aan de Liggenweer, paalend ten Noorden de Veerkloot, aan Weegen de Noordsbuursche Weg.

No. 4. Een Partij extraordinair reijsgemaakt WEI- of HOOILAND, gelegen in de Groote Polder, onder Zoeterwoude, uitkomende aan de Meerburger Watering, groot 3 Morgen 388 Roeden, paalend ten Noordwesten de Meerburger Watering, ten Zuid Oosten de Molenwatering, Zijnde No. 3. en 4. Verhuurd met Kerstijd 1807 en Mei 1818, elk f. 116 eens gevolt Geld 's Jaars.

Voorts een Derdepart in de navolgende LANDERIJEN, alle gelegen in den Banne van Stompwijk, als:

No. 5. Een partij WEI- of HOOILAND, gelegen in de West-Indische Polder, zijnde *Vaenland*, groot 7 Morgen 300 Roeden, paalend ten Oosten *Cornelis Noortveen* en den Heer *Huygens*, ten Westen dezelve Heer *Huygens*, strekkende uit de Goo tot in de Stompwijksche Watering.

No. 6. Een partij WEI- of HOOILAND, gelegen als de voorgaande, groot 6 Morgen 400 Roeden, paalend ten Oosten de Heer *Hubrecht* en ten Westen den Heer *Huygens*, strekkende van de Goo tot aan de Meerburger Watering.

No. 7. Een partij WEI- of HOOILAND, gelegen in de Dambgader Polder, zijnde *Vaenland*, groot 4 Morgen 250 en 1 halve Roeden, paalend ten Oosten de Kuipwatering, ten Westen den Heer *Huygens*, ten Zuiden den Heer *Pons* en ten Noorden de Vliet en Trekweg.

No. 8. Een partij WEI- of HOOILAND, gelegen als de voorgaande, zijnde *Vaenland*, groot omtrent ten Morgen 140 Roeden, paalend ten Oosten *A. Halbaak*, ten Westen *Cornelis Noortveen*, ten Zuiden de Ringsloot en ten Noorden de Trekweg.

No. 9. Een partij WEI- of HOOILAND, gelegen als voren, zijnde *Vaenland*, groot 1 Morgen 250 Roeden, paalend ten Oosten *Cornelis Noortveen*, ten Westen de volgende Partij, strekkende voor van de Trekweg tot agter aan de Ringsloot.

No. 10. Een partij LAND, als voren, groot een Morgen 400 Roeden, paalend ten Oosten de voorgaande Partij, ten Westen de Heer *Huygens* de *P. Jongestoet*, strekkende voor van de Trekweg tot agter aan de Ringsloot. En

No. 11. De Helft in twee partijen WEI- of HOOILAND, gelegen jeder aan twee Kampen, agter den anderen, in de Blankaardpolder, te zamen groot omtrent 3 Morgen 400 Roeden, doch maar verongeldende voor 3 Morgen 300 Roeden, beleud ten Oosten *Maarten Verberg*, ten Westen *Jacob van de Poel*, en *Cornelis Noortveen*, strekkende van de Stompwijksche Weg tot aan de Ommedijksche Watering.

Breeder bij Billetten, en te bezigtigen vier dagen voor en op den Verkoopdag. Zullende de Bewijzen van Eigendom en Veil-Condition agt dagen voor en op den Verkoopdag te zien zijn, ten Kantore van de voornoemde Notaris *Jacob Scholting*, in de Zijlstraat te Haarlem, en Copie van dezelve Condities ten Huize van den Heer C. VAN LEEUWEN, aan de Leijdschendam, en ten Kantore van den Makelaar VAN EYCK, op de Heilige Weg te Amsterdam.

Te Leyden by de Wed. ANTHONY DE KLOPPER en ZOON, op de Breede Straat.